

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Евгения Николова Коцева – Владимирова
за хабилитационния труд на доц. д-р Георги Иванов Митов
на тема „Наказателни дела от частен характер“

за участие в конкурса за професор в област на висшето образование 3. социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. право (наказателнопроцесуално право), обявен в Държавен вестник, брой 83 от 17 октомври 2017 г., за нуждите на катедра „Наказателноправни науки“ на Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“

В конкурса, обявен от Софийския университет „Св. Климент Охридски“, за заемане на академичната длъжност „професор“ в Юридически факултет, катедра „Наказателноправни науки“, единствен кандидат е доц. д-р Георги Иванов Митов.

Няма допуснати нарушения в процедурата.

Доц. д-р Георги Митов участва в конкурса с една монография и шест статии и доклади. Всички представени за оценка трудове се различават от докторската му дисертация на тема „Същност на касационното производство по наказателни дела“ и от втората му докторска дисертация на тема „Въззивното производство по наказателни дела“, както и от труда, с който е участвал в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ на тема „Възобновяване на наказателни дела“.

Георги Митов завършва семестриално Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1987 г. След стаж в Софийски градски съд, през 1989 г. постъпва като асистент в Юридическия

факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През 1995 г. е повишен в старши асистент, а през 1997 г. – в главен асистент. От 2013 г. заема академичната длъжност „доцент“. През 2010 г. защитава дисертация и му е присъдена научната и образователна степен „доктор по право“, а през 2016 г. – научната степен „доктор на юридическите науки“.

В Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и на Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“ Георги Митов чете самостоятелни лекционни курсове по Наказателнопроцесуално право, Наказателно-изпълнително право (Изпълнение на наказанията), Международен наказателен процес и Международно сътрудничество по наказателни дела. Познавам преподавателската дейност на кандидата и считам, че тя може да получи много висока оценка. Прилага съвременните педагогически методи при работата си със студентите и осъвременява непрекъснато учебния материал. Научните му занимания и систематичните познания, които има в преподаваните области, му позволяват да води интересни лекционни курсове, които без да губят необходимото високо теоретично ниво, са същевременно практически ориентирани. Високо се оценяван от студентите доц. Митов като спокоен и обективен екзаминатор.

Кандидатът има богат практически опит, който му помага при преподавателската и научна дейност. Вписан е като адвокат в Софийската адвокатска колегия (от 1994 г.), член на Правния съвет при Президента на Република България и заместник-председател на Комисията по помилване при Президента (2002 – 2012 г.), член на експертна работна група за правно-политически анализ към министър-председателя на Република България (2006 – 2009 г.). Тази ангажираност също го изгражда като уважаван учен и практикуващ юрист. Мнението му се търси и цени не само при решаването на конкретни казуси, но и в хода на изработването и приемането на нормативни актове.

Представената за рецензиране монография „Наказателни дела от частен характер“ представлява първото по рода си цялостно научно изследване на проблемите на процесуалното разглеждане на тази категория дела. Самото цялостно разработване на този важен за теорията и практиката въпрос може да бъде оценено много високо. Практико-приложната насоченост на предлаганите решения на редица неуредени въпроси и празноти в законовата уредба на тези дела прави трудът изключително ценен за практикуващите юристи. Многото направени предложения *de lege ferenda* са добра основа за усъвършенстване на законодателството в тази насока и създават насоки за размисъл в научните среди и сред съдии, прокурори и адвокати. Монографичното изследване е четивно, правилно структурирано и това го прави лесно за ползване. Написано е на точен и прецизен юридически език. Поддържаните становища са обосновани и изразяват авторската позиция. Коректно са цитирани библиографските източници.

Приносен характер като цяло се съдържат в теоретичните разработки в първа глава на монографията на основни проблеми на наказателното правораздаване по престъпления от частен характер. Ценен теоретичен принос има изясняването на същността на частното начало в наказателното производство и съотношението му с официалното начало и диспозитивността. Разкриването на специфичните особености на частното обвинение като дейност на пострадалото от престъплението лице позволява на автора да направи ясни разграничения с обвинението за престъпления от общ характер, осъществявано от прокурора.

С характерната за доц. Митов прецизен и точен подход към изследваните проблеми е разработен въпросът за насрещната тъжба и насрещното частно обвинение. Удачният анализ на процесуалните проблеми на реторсията и на обединяването на наказателните дела дава възможност да се разгледа всеобхватно насрещната тъжба и да се предложи цялостна

регламентация на този институт. Предложенията в тази насока могат да бъдат напълно подкрепени и които освен приносен характер, имат голямо практическо значение.

Изключително ценно е разработването на ролята на прокурора по тази категория дела. На базата на задълбочен анализ на нормативната регулация, включително и в исторически аспект, и богатата съдебна практика се правят аргументирани изводи за неудачните законодателни решения за участието на прокурора по делата от частен характер. Принос е изграждането на теоретичния модел за ролята на прокурора за защита на правата и законните интереси на пострадалия от престъпление от частен характер.

Независимо от практическата насоченост на втора глава, посветена на фигурата на частния тъжител, авторът успява да изясни и същностни теоретични проблеми, свързани с необходимото съдържание на тъжбата, общата тъжба на повече лица и присъединяването към вече подадената тъжба от другите пострадали. Приносен характер има всестранното изясняване на отделните хипотези на срока за подаване на тъжбата. Подкрепя заслужава и предложението за начален момент да се счита и връчването на постановлението за отказ от образуване на досъдебно производство поради установяване, че престъплението се преследва по тъжба на пострадалия. Същностен момент в изследването заема изясняването на съдействието на органите на МВР на пострадалия и обвиняемия (чл. 83 НПК) и обосноваването на отпадането на този институт поради невъзможност да изпълни заложените в него задачи.

Полезно за правната теория и практиката е подробното разглеждане на специфичните основания за прекратяване на делата от частен характер – чл. 24, ал. 5 НПК. На всестранния анализ на съдебната практика са изяснени характерните особености на всяко едно от тях. Разглеждането на различията между помирението по тази категория дела и споразумението по делата от

общ характер носи приносен характер и спомага за правилното разбиране на помирието между пострадалия и дееца.

Изключително полезно за практиката е разработването на проблемите за разноските по тези дела.

Процесуалното развитие на делата от частен характер (глава трета) е доказателство за правилния научен подход на доц. Митов към разглежданите проблеми и за умелия преход от общото към частното. Проследяването на разглеждането на делата от частен характер от образуването им до приключването с влязла в сила присъда, включително и особеностите по привеждането на присъдата в изпълнение, показва уменията на автора за разработването на отделните детайли без да се губи общата насока на изследването. Като особено съществени приноси могат да се посочат теоретичното разработване на проблемите на правната квалификация на твърдените от тъжителя фактически положения в тъжбата и по-нататъшното развитие на частното обвинение в съдебното следствие с оглед на установяване на нови обстоятелства, които налагат неговото изменение.

Посочените приноси не изчерпват всички достойнства на рецензирания труд. Всеобхватността на изследването на разглежданата проблематика, теоретичните конструкции и множеството предложения за усъвършенстване на законодателството показват по безспорен начин научните качества на доц. Митов и неговата ерудиция в научното търсене и разработване на значими наказателнопроцесуални проблеми.

Научни приноси има и в другите шест статии и доклади, представени за участие в конкурса. Голяма част от тях са свързани с темата на хабилитационния труд и поради това излишно е тяхното посочване отново. Полезно, в теоретичен и практически аспект, са двете статии посветени на обжалването и протестирането на разпореждането на съдията – докладчик и

определението на първоинстанционния съд за връщане на делото на прокурора.

Заклучение

На основата на изложеното смятам, че кандидатът е изпълнил всички законови изисквания на чл. 29, ал. 1 от Закона за развитието на академичния състав в Република България и на чл. 114 от Правилник за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“.

С оглед на научните достойнства и приноси моменти в научната продукция и отличните ми впечатления от преподавателската дейност давам положителна оценка на кандидата и препоръчвам на научното жури да предложи на Факултетния съвет на Юридическия факултет да бъде избран доц. д-р Георги Иванов Митов на академичната длъжност „професор“ по област на висшето образование 3. социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. право (наказателнопроцесуално право).

10.01.2018 г.

проф. д-р Евгения Коцева – Владимирова